

14 — Непримѣнени сѫ тѣзи на които окончанието не са измѣнява — и сѫ: *наръчие-то*, *предлога-то*, *съюзл-то*, и *средоречие-то*.

15 — Сички-тѣ тѣзи части, първи и последни, бываютъ:

1^о *Пъвообразки*, когато не произохаждатъ отъ друга рѣчъ: *дълте*, *слава*, и прч.

2^о *Производки*, напротивъ, когато произохаждатъ отъ друга рѣчъ: *писаніе* (отъ пиши), *хлѣбнїй* (отъ хлѣбъ], и прч.

3^о *Сложни*, когато са съставени отъ двѣ рѣчи: *благочестіе*, отъ *благо* и *честъ*, *якоглавъ*, отъ *яко* и *глава*, и прч.

ИЗМЪНЯЕМИ-ТѢ РѢЧИ.

I.

За сѫществително-то.

16 — Да обяснимъ нѣща-та които искамъ да докажемъ, назначавами ги съ една рѣчъ. И тѣй, назовавами земля, място-то което заседавами; съльице, затѣза-тѣ която прави денъ-тѣ; памятъ-сила-тѣ съ колто си наумѣвами случки-тѣ; воля, сила-тѣ съ които дѣйствами свободно, и прч. Думи-тѣ земля, съльице, памятъ, воля, са именуватъ имена сѫществителни. Сички-тѣ нѣща що гледами, забѣлжвами и опознавами че сѫществуватъ, вакъ приематъ по едно име.